

Můj den - Devítka

G

1. Mezi prsty mi roky utíkaj',
C F C
proč blízko duše cítím někdy k ránu strach,
Ami G
vždyť v dlaních osudy hvězd stejně mám napsaný,
nad hlavou mi ptáci procitaj',
C F C
letí k jihu, vítr stírá z křídel prach,
Ami D
ten směr maj' tisíce cest, tisíckrát hledaný.
Emi C F C G

R: Dobře vím: teď někde procitá můj den,
Ami C F C G
já ještě spím, ale už cítím krev ve spáncích,
Emi C F C G
když začnem hrát, je to jak útěk za sluncem,
Ami C G
dám ti svůj hlas, ty mi svý slova dej.
2. Umím i pohladit a snít,
i ublížit, a dávat slovům správnej řád,
jen stále hledám tu zem, kam slunce odchází pít,
neumím kreslit mapy lží
a hodnejch tváří, na to si neumím hrát,
pohrobek sídlišť snad smí někdy i hrubě klít.

R:

3. Když vítr okno otvírá,
zdobí mě do mlhy, když podzim křídla rozpíná,
když buší do dláždění kyselej pražskéj déšť,
jsem starší víc než o pár let,
čekat na jaro je pro mě těžší, než se zdá,
závidím tratím, že smí za sluncem na jih vést.

R: